

Vonnisnummer/ Griffienummer / / 2015
Repertoriumnummer/ Europees 2015 /
Datum van uitspraak 7 oktober 2015
Rolnummer niet in strafzaken
Notitienummer parket BG55.98.63-15-DF (+ BG55.L1.2768-15-VM)

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie correctionele
rechtbank**

Vonnis

Aangeboden op

B17 - zeventiende kamer

I. IN DE ZAAK met notitienummer BG55.98.63-15, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1. X, geboren te x – Turkije op x, handlanger transport/goederenbehandeling, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, gerepatrieerd naar Turkije, zoals medegedeeld door zijn raadsman;

vertegenwoordigd door meester A. LOOBUYCK, advocaat te Brugge;

2. Y, geboren te x op x, schoonheidsspecialiste, wonende te 8310 Brugge, x;

bijgestaan door meester A. LOOBUYCK, advocaat te Brugge;

De eerste en de tweede verdacht van :

De eerste

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

te Brugge op 22 april 2014,

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een wettelijke samenwoning te hebben gesloten bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, en daarvan de vermelding in de registers te hebben gevraagd, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro,

De tweede

om gedwongen tussen te komen in het geding, zodat zij de hoedanigheid van partij in het geding verkrijgt, en het uit te spreken vonnis aan haar tegenwerpbaar zal zijn.

II. IN DE ZAAK met notitienummer BG55.L1.2768-15, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

x, geboren te x – Turkije op x, vreemdeling van Turkse nationaliteit, handlanger transport/goederenbehandeling, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland, doch laatst gekende woonplaats te 8310 Brugge, x, gerepatrieerd naar Turkije, zoals medegedeeld door zijn raadsman;

vertegenwoordigd door meester A. LOOBUYCK, advocaat te Brugge;

Verdacht van : te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk, minstens op 06 februari 2015,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 7, 1° en 75, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als vreemdeling van Turkse nationaliteit, onwettig in het Rijk te zijn binnengekomen of er te hebben verbleven.

Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagde **X** (hierna genoemd beklaagde) betekend in het dossier met notitienummer BG55.98.63-15 en in het dossier met notitienummer BG55.L1.2768-15.

Gelet op de dagvaarding aan de tweede gedaagde **Y** (hierna genoemd tweede gedaagde), betekend in het dossier met notitienummer BG55.98.63-15.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door zijn raadsman.

Gehoord de tweede gedaagde in haar antwoorden en verdediging bijgestaan door haar raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Gelet op de onderlinge samenhang en met het oog op een efficiënte rechtsbedeling wordt de zaak met notitienummer BG55.L1.2768-15 bij onderhavig vonnis gevoegd bij de zaak met notitienummer BG55.98.63-15, teneinde in één en hetzelfde vonnis recht te doen.

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding van het dossier met notitienummer BG55.98.63-15 dient te worden verbeterd als volgt:

“De eerste

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

te Brugge op 22 april 2014,

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een wettelijke samenwoning te hebben gesloten bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, en daarvan de vermelding in de registers te hebben gevraagd, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro,”

dient te zijn:

“De eerste

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

te Brugge op 22 april 2014,

Gepoogd te hebben,

waarbij het voornemen om de misdaad of het wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader(s) onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een wettelijke samenwoning te hebben gesloten bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, en daarvan de vermelding in de

registers te hebben gevraagd, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro,”

Het illegaal verblijf werd door beklaagde niet betwist en komt ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor.

Van een schijnwettelijke samenwoning, strafbaar op basis van artikel 79ter Vreemdelingenwet sinds de wet van 2 juni 2013, is sprake wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de partijen kennelijk enkel is gericht op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat aan de staat van wettelijk samenwonende is verbonden.

Schijnwettelijke samenwoning vereist een afgesloten wettelijke samenwoning en het bijzonder opzet om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen.

Beklaagde wordt vervolgd voor strafbare poging tot dit misdrijf, hetgeen strafbaar werd gesteld bij artikel 79ter Vreemdelingenwet.

De te volgen route om wettelijke samenwoning te bekomen (hetgeen impliceert dat men als vreemdeling in aanmerking komt voor gezinshereniging) is het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning door middel van een geschrift tegen ontvangstbewijs te overhandigen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Bij ontvangst gaat de ambtenaar van de burgerlijke stand na of de partners voldoen aan de wettelijke voorwaarden en hierbij kan het advies van het openbaar ministerie worden ingewonnen, wat in casu is gebeurd.

Op 11 juli 2014 adviseerde het openbaar ministerie ongunstig met verwijzing naar het politieel onderzoek. Op 12 januari 2015 stelde het openbaar ministerie een proces-verbaal op o.w.v. de ‘verwoede pogingen’ van beklaagde om d.m.v. frauduleuze praktijken een verblijfsstatuut in ons Rijk te bekomen. Hierbij werd verwezen naar een eerder als schijnhuwelijk nietig verklaard huwelijk tussen beklaagde en Z. Volgens de procureur betrof de wettelijke samenwoning opnieuw een schijnconstructie en derhalve een inbreuk op artikel 79ter Vreemdelingenwet, standpunt dat door de rechtbank wordt gedeeld.

Uit de verklaring van Y blijkt immers duidelijk dat er weliswaar sprake was van een seksuele relatie, maar de idee om een wettelijke samenwoning af te sluiten kwam er pas toen beklaagde problemen ondervond met zijn verblijfsrecht ingevolge zijn nietig verklaarde schijnhuwelijk. Het aanvragen van het statuut van wettelijke samenwonenden werd aangeraden door de advocaat van beklaagde, wat werd bevestigd door beklaagde zelf tijdens het politieel onderzoek m.b.t. de wettelijke samenwoning (beklaagde kon enkel worden verhoord in het kader van de burgerlijke procedure).

Y omschrijft de relatie ook als een soort ‘gewoonte’, waarbij beklaagde de facto een soort bodyguard was. Aldus was het nooit in de richting van een huwelijk gegaan, men bleef uit

gemak bij elkaar en onderhield seksuele contacten. Y verklaarde ook dat het de bedoeling was beklagde in België te houden, maar een huwelijk zat er zeker niet in, en de wettelijke samenwoning zou ook een beperkte duur kennen, meer bepaald tot de verblijfsproblematiek zou zijn opgelost. De 'partners' gingen de facto ook hun eigen weg.

Van een duurzame samenleving die zich zou vertalen in een wettelijke samenwoning was derhalve geen sprake. De samenwoning diende minstens voor beklagde de facto slechts één doel, namelijk het regulariseren van zijn verblijfsrechtelijk precair statuut.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklagde bewezen verklaarde feiten zijn ernstig en getuigen van een fundamenteel oneerlijke ingesteldheid. Beklagde dient voelbaar te worden duidelijk gemaakt dat zijn oneerlijk gedrag niet loont en te nimmer tot een verblijfsrecht in ons land kan leiden.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de aard en de ernst van de gepleegde feiten en om beklagde hiervan voldoende bewust te maken, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om beklagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Dergelijk buitensporig gedrag kan geenszins worden getolereerd en dient maatschappelijk te worden afgekeurd en beteugeld.

Gevangenisstraffen van 2 en 6 maanden zoals door het openbaar ministerie gevorderd komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde beklagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Beklagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden en gelet op zijn blanco strafregister, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraffen in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

De vordering tweede gedaagde gedwongen tussen te laten komen in het geding, opdat zij de hoedanigheid van partij verkrijgt en het uit te spreken vonnis haar tegenwerpbaar zou zijn, komt in de hoger aangereikte omstandigheden ontvankelijk en gegrond voor.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:

artikelen 2, 40, 51, 52, 65 lid 1, 66, 100 en 391octies van het strafwetboek;

artikel 1476bis van het burgerlijk wetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226 en 227 van het wetboek van strafvordering;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

Voegt de zaken met notitienummer BG55.L1.2768-15 en BG55.98.63-15 samen, gelet op de onderlinge samenhang en met het oog op een efficiënte rechtsbedeling.

Verbetert de dagvaarding van het dossier met notitienummer BG55.98.63-15 als volgt:

“De eerste

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

te Brugge op 22 april 2014,

Gepoogd te hebben,

waarbij het voornemen om de misdaad of het wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader(s) onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een wettelijke samenwoning te hebben gesloten bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, en daarvan de vermelding in de registers te hebben gevraagd, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro,”

in hoofde van de beklaagde - X -

Verklaart de feiten van het dossier met notitienummer BG55.98.63-15 en de feiten onder de enige tenlastelegging van het dossier met notitienummer BG55.L1.2768-15 bewezen.

Wijst het verzoek tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in beide bovenvermelde dossiers af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor de feiten van het dossier met notitienummer BG55.98.63-15, tot een **gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN**.

Veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor de feiten van het dossier met notitienummer BG55.L1.2768-15, tot een **gevangenisstraf van TWEE (2) MAANDEN**.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraffen van ZES (6) MAANDEN**, in het dossier met notitienummer BG55.98.63-15 en **TWEE (2) MAANDEN** in het dossier met notitienummer BG55.L1.2768-15.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf **TWEEMAAL** een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweld daden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **HONDERD DERTIEN EURO EN ACHTENZEVENTIG CENT (113,78) EUR**.

in hoofde van de tweede gedaagde - Y -

Verklaart de vordering tot gedwongen tussenkomst ontvankelijk en gegrond, het vonnis aan haar tegenwerpbaar overeenkomstig artikel 391octies Sw.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Hoewel effectieve vrijheidsstraffen werden uitgesproken kon de rechtbank de beklaagde niet inlichten over de uitvoering van deze vrijheidsstraffen en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten, daar hij afwezig was bij de uitspraak (artikel 195 Sv.).

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op zeven oktober tweeduizend en vijftien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

B. SALEMBIER, alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van F. DEMEESTER, substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;

Met bijstand van griffier K. MAES;

K. MAES

B. SALEMBIER